

РЕШЕНИЕ

№ 5969

гр. София, 03.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЙОАННА Н. СТАНЕВА**

при участието на секретаря **САНДРА ЕМ. ДИМИТРОВА**
като разглежда докладваното от **ЙОАННА Н. СТАНЕВА** Гражданско дело № 20201110113799 по описа за 2020 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 411 КЗ от ЗК „***“ АД срещу „***“ ЕАД за заплащане на сумата от 373,11 лева, представляваща неизплатен остатък от регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение за ПТП, настъпило на 05.06.2019г. на път II.86-6+200км между лек автомобил „БМВ“, рег. № ***, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника и лек автомобил „Рено Меган“, рег. № ***, застрахован по имуществена застраховка при ищцовото дружество - щета № 19110180007, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба- 12.03.2020г., до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът твърди, че на 05.06.2019г. на път II.86-6+200км било осъществено ПТП между автомобил „БМВ“, рег. № *** и автомобил „Рено Меган“, рег. № ***. Сочи, че от двустранен констативен протокол за ПТП от 05.06.2019г. се установявало, че виновен за ПТП-то бил водачът на л.а. „БМВ“, чиято гражданска отговорност била застрахована при ответника по полица със срок на застрахователно покритие от 17.12.2018г. до 16.12.2019г. Увреденият автомобил бил застрахован при ищеца по застраховка „Каско“- застрахователна полица № 19018110029, валидна към датата на настъпване на ПТП. В дружеството било подадено уведомление за щета и била образувана преписка по щета № 19110180007, бил съставен и опис на щетите. Стойността на щетите възлизала на 746,22 лева, която сума била заплатена на собственика на увредения автомобил. Поддържа, че предявили претенцията си срещу ответника, като с преводно нареждане от 16.05.2019г. ответното дружество заплатило сумата от 373,11 лева, представляваща част от дължимата сума в общ размер от 746,22 лева. С уточнителна молба от 28.07.2023г. ищецът е посочил, че при процесното ПТП двата автомобила са се движили един след друг по посока на движението като първи е бил

автомобил „Рено Меган“, рег. № ***, водачът на автомобила бил подал светлинен сигнал за завой на ляво и предприел маневра, за да завие на ляво. Сочил, че водачът на движещия се след него автомобил „БМВ“ не се е съобразил с подадения сигнал и маневра, както и не спазил необходимата дистанция между двата автомобила, в резултат на което бил настъпил удар между автомобил „БМВ“ и автомобил „Рено Меган“. Твърди, че вредите по лек автомобил „Рено Меган“ били следните: облицовка предна дясна, ляв преден калник, ляв преден подкалник, лява предна врата, ляво странично ел. огледало, основа на ляво странично огледало. Искането към съда е да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който се оспорва предявения иск. Изложени са съображения, че от представения протокол за ПТП се установява виновно поведение от страна и на двамата водачи, участвали в произшествието. Поради което били заплатили половината от претендираната сума, а именно 373,11 лева. Правят възражение за съпричиняване на вредоносния резултат, като твърдят, че Н. П. преди да предприеме маневра завой на ляво е следвало да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него. Относно размера на застрахователното обезщетение намира, че е допуснато необосновано завишаване на цените и нормовремената на вложения труд, както и на материалите, консумативите и резервните части, които надвишавали съществуващите в страната средни пазарни цени. Искането към съда е да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, по реда на чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 ГПК, приема за установено следното:

С оглед правилата за разпределение на доказателствената тежест ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване следните групи правопораждащи факти: наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ между ищеца и увреденото лице; наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между ответника и причинителя на вредата; настъпването и механизма на ПТП, вината на застрахования при ответника водач, причинените от ПТП вреди, причинно-следствената връзка между вредите и механизма на ПТП, стойността на вредите, както и извършеното от ищеца плащане към увреденото лице.

В доказателствена тежест на ответника е да докаже погасяване на претендираната сума, както и възражението си за съпричиняване.

В конкретния случай с определението от 15.07.2023г., в което е обективиран проектът за доклад, обявен за окончателен в проведеното съдебно заседание на 12.10.2023г., съдът на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК е обявил за безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните следните обстоятелства: наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ между ищеца и увреденото лице; наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между ответника и причинителя на вредата, извършеното от

ищеца плащане на застрахователното обезщетение, както и частичното му погасяване извънсъдебно от ответника на 16.05.2019г. със сумата от 373,11 лева.

Освен безспорния им характер горните обстоятелства се установяват и от Застрахователна полица № 19018110029, извлечение от банкова сметка № 126, както и платежно нареждане от 16.08.2019г. за сумата от 373,11 лева.

Спорни между страните са въпросите за вината за настъпване на събитието, както и размера на вредите. По тези въпроси са събрани следните доказателства:

Свидетелят Н. П., водач на лек автомобил „Рено Меган“, е посочил, че е подписал двустранния констативен протокол. Сочил, че се е движил от Асеновград към Пещера. Ударът станал точно на околоръстното на гр. Пловдив, до автоморга. Бил в дясна лента и управлявал автомобила с не повече от 40 км/ч, автомобилите се движили в колона. Автомобилът зад него искал да предприеме маневрено изпреварване, бил зад него в колоната, не бил забелязал преди това къде е бил. Видял го в момента, в който се били изравнили. Автомобилът го ударил в преден ляв калник и ляво огледало. Сочил, че пътят бил двупосочен и ударът настъпил в неговата лента. Движел се точно по осевата линия, за да можел да вижда какво се случва в колоната пред него. Грешно било отразено в схемата. Бил точно на осевата линия. Твърди, че полицаите били рисували схемата, другият водач на „БМВ“-то извикал полицаите и след пет минути били на място. Попълнили документите, нарисували рисунките и това било. Твърди, че схемата, която била нарисувана в двустранния констативен протокол, не била правилна. Неговият автомобил бил успореден на осевата линия и ударът настъпил в неговата лента за движение. Сочил, че „БМВ“-то го ударило с предна дясна част, не бил предприемал завой на ляво, движел се само по осевата линия, след удара никой не бил излизал извън пътното платно.

Свидетелят В. К., водач на лек автомобил „БМВ 320“, е посочил, че на околоръстното в гр. Пловдив след светофара, който е за посока София, в дясно, има морта, там станало ПТП-то. Сочил, че се движил в посока гр. София, колелото на Пазарджик. Твърди, че другият автомобил се движил много бавно, оглеждал се къде да свие, защото водачът ходил за първи път там да продава компресори. На пътя нямало маркировка за свиване на ляво. Дал мигач, за да го изпревари и в момента, в който застанал на сляпата му точка, другият водач предприел маневра за завиване на ляво и се ударили. Имал щети от предния калник до задния с двете врати и огледалото. Сочил, че той нарисувал схемата в протокола. Обадил се на полиция, чакали известно време. Ударът настъпил между двете ленти. Не били предвидени ленти за завой на ляво или на дясно. Дистанцията била достатъчна за едно нормално изпреварване при нормални условия. Другият автомобил се движил много бавно- с около 20-30 км/ч. Помогнал на водача да се прибере, другият автомобил бил Форд или Опел.

От двустранен констативен протокол за ПТП от 05.06.2019г. се установява, че около 11:15 часа лек автомобил „Рено Меган“, рег. № ***, се движи по Републикански път II-86, и в района на км 6 +200, водачът е предприел маневра за завой на ляво. В същия момент и в същата посока, зад лек автомобил „Рено Меган“ се движил лек автомобил „БМВ“, рег. №

***, водачът на който предприел маневра за изпреварване като траекториите на двата автомобила се пресекли и настъпил удар в лентата за насрещно движение. Видимите щети по превозните средства, отразени в протокола за ПТП били следните: за лек автомобил „Рено Меган“ - предна броня, преден ляв калник, предна лява врата и др.; за лек автомобил „БМВ“ - преден десен калник, десни врати и заден десен калник.

От заключението на вещото лице по САТЕ се установява, че лентата за движение на Републикански път II-86 в района на процесното ПТП и в посоката на двата автомобила е разделена от лента за насрещно движение посредством двойна смесена линия- единична непрекъсната от страната на двата автомобила и единична прекъсната от страната на движещите се насреща автомобили.

При така събрания доказателствен материал съдът намира, че безспорно се установява механизмът на настъпване на ПТП от двустранния констативен протокол за ПТП, от показанията на водачите на двата автомобила, както и от приетата САТЕ, която съдът кредитира като пълно и компетентно изготвена на основание чл. 202 ГПК. Поради което приема, че по делото е установено по категоричен начин, че на 05.06.2019г. около 11:15 часа лек автомобил „Рено Меган“, рег. № ***, се движил по Републикански път II-86, и в района на км 6 +200, водачът е предприел маневра за завой на ляво. В същия момент и в същата посока, зад лек автомобил „Рено Меган“ се движил лек автомобил „БМВ“, рег. № ***, водачът на който е предприел маневра за изпреварване като траекториите на двата автомобила се пресекли и е настъпил удар в лентата за насрещно движение.

Съдът не кредитира показанията на св. Н. П. в частта, в която е посочил, че не е предприемал маневра завой на ляво и че ударът е настъпил в неговата пътна лента, доколкото същият се е движил по осевата линия. В тази част показанията на свидетеля противоречат на останалия събран доказателствен материал, в частност на описания механизъм в двустранния констативен протокол, подписан от св. П., както и на показанията на св. В. К.. Съдът намира показанията на св. К. в частта за механизма на настъпване на ПТП за логични, последователни и вътрешнонепротиворечиви. Същите кореспондират на описаното в двустранния констативен протокол /нарисуваната схема/, както и на посоченото от самия св. П. в уведомлението за щета № 19110180007, в което Н. П. е посочил, че ПТП-то е настъпило при завой на ляво, като автомобилът зад него не се е съобразил с подадения от него сигнал и последвал удар от ляво.

От заключението на вещото лице се установява, че настъпилите щети по увредения автомобил са в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП.

Относно вината за настъпване на процесното ПТП съдът намира следното:

От приетата САТЕ се установи, че лентата за движение на Републикански път II-86 в района на процесното ПТП и в посоката на двата автомобила е разделена от лентата за насрещно движение посредством двойна смесена линия- единична непрекъсната от страната на двата автомобила и единична прекъсната от страната на движещите се насреща автомобили.

Съгласно чл. 63, ал. 1 ППЗДвП надлъжна пътна маркировка се използва за очертаване на пътните ленти, на които е разделено платното за движение, и за очертаване на неговата граница. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 2, т. 1 ППЗДвП при единична непрекъсната линия- М1, на пътните превозни средства е забрането да я застъпват и пресичат. Т.е. от приетите по делото доказателства се установява, че водачът на автомобил „БМВ“ е предприел маневра за изпреварване на място, на което платната за движение са били разделени от надлъжна /хоризонтална/ пътна маркировка М 1, която съгласно горесцитираната норма не следва да бъде пресичана. С навлизането в насрещното платно за извършване на маневра изпреварване водачът на лек автомобил „БМВ“ е нарушил разпоредбата на чл. 6, ал. 1 ЗДвП, съгласно която участниците в движението следва да съобразяват своето поведение с пътните знаци и с пътната маркировка, което поведение е довело до реализиране на процесното ПТП. Т.е. вина за настъпване на процесното ПТП има водачът на лек автомобил „БМВ“, който е предприел маневра изпреварване на място, на което е било забранено.

Съгласно заключението на съдебно-автотехническата експертиза стойността, необходима за възстановяване на лек автомобил „Рено Меган“, рег. № ***, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е 1432,04 лева.

Регресното вземане възниква в размер на по – малката от двете суми – на действителните вреди и на извършеното плащане, в случая – в размер на извършеното плащане, доколкото същото е в размер от 746,22 лева. Поради което регресното вземане за ищеца за изплатено застрахователно обезщетение възлиза на сумата, посочена в исковата молба, а именно 746,22 лева.

По отношение на своевременно релевираното от ответника възражение за съпричиняване на вредите съдът намира същото за основателно. Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД има винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди /или необходимо е действията или бездействията на пострадалия да са в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, т.е. последният да е тяхно следствие/.

Съгласно чл. 25, ал. 1 ЗДвП водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. В ал. 2 е предвидено, че при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Когато такава маневра трябва едновременно да извършат две пътни

превозни средства от две съседни пътни ленти, с предимство е водачът на пътното превозно средство, което се намира в дясната пътна лента.

От цитираната разпоредба следва задължението на водача, който ще предприема маневра за навлизане в друга пътна лента да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. В случая, водачът на лек автомобил „Рено Меган“ е следвало да възприеме преминаващия в лява лента и изпреварващ го лек автомобил „БМВ 320“ и да изчака неговото преминаване, т.е. да го пропусне съгласно горецитираната разпоредба и след това безопасно да предприеме маневра завиване на ляво. Поради което съдът намира, че водачът на лек автомобил Рено Меган също е виновен за настъпване на процесното ПТП, доколкото е бил длъжен преди да започне маневрата да се убеди, че няма да създаде опасност за движението и че преценката за безопасността на движението трябва да се извърши преди маневрата и само след като водачът се убеди в липсата на опасност на пътя или в липсата на възможност да се появи такава опасност с оглед мястото на пътното платно и времето, за което може да се осъществи маневрата. Съдът намира, че предприемането на маневра завой на ляво от водача на лек автомобил „Рено Меган“ е довело до това, че поведението на застрахованото при ищеца лице е допринесло обективно за настъпване на ПТП-то. Това е така, доколкото ако водачът на лек автомобил „Рено Меган“ не беше предприел маневра завой на ляво, то нямаше да настъпи съприкосновение между него и другия автомобил, тъй като нямаше да навлезе в съседната пътна лента.

При определяне на наличието и степента на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалото лице е от значение доказването на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпването на увреждането, като съдът следва да прецени доколко действията на пострадалия са допринесли за резултата и въз основа на това да определи обективния му принос. При определяне степента на съпричиняването подлежи на съпоставка тежестта на нарушението на делинквента и това на увредения, за да бъде установен действителният обем, в който всеки един от тях е допринесъл за настъпването на пътното произшествие.

В случая, съдът намира, че при обективно съпоставяне на доказателствата по делото съпричиняването следва да бъде определено в размер на 50 %. Това е така, тъй като процесното ПТП от страна на водача на лек автомобил „Рено Меган“ е можело да бъде избегнато, ако същият е изчакал преминаването на лек автомобил „БМВ“ и тогава е предприел маневра завой на ляво. Неговото поведение е в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото произшествие. Следва да бъде посочено и обстоятелството, че от събрания по делото доказателствен материал не се установи на процесния път да е имало разрешен участък за извършване на маневра завой на ляво. Напротив, както беше посочено по-горе от страната на двата автомобила е била налична единична непрекъсната линия, която водачът на лек автомобил „Рено Меган“ не е следвало да пресича поради наличие на горецитираната забрана. Т.е. водачът на лек автомобил „Рено Меган“ е нарушил

разпоредбата и на чл. 6, ал. 1 ЗДвП като не се е съобразил и с хоризонталната пътна маркировка.

Предвид гореизложеното с оглед приетия процент за съпричиняване съдът намира, че отговорността на ответника е до половината от изплатеното от ищеца застрахователно обезщетение, в случая до 373,11 лева /746,22:2/. Ответникът е извършил извънсъдебно плащане на сума в размер на 373,11 лева преди подаване на настоящата искова молба, поради което съдът намира, че с извършеното извънсъдебно плащане на 16.05.2019г. е изпълнил задължението си и е възстановил на застрахователя по имуществената застраховка вредите, причинени виновно от застрахования при него водач.

Доколкото съдът прие, че с извънсъдебното плащане ответникът е изплатил дължимото регресно вземане по изплатеното от ищеца застрахователно обезщетение, предявеният иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски има ответникът, който претендира юрисконсулско възнаграждение, което съдът определи на основание чл. 25, ал. 1 НЗПП вр. чл. 78, ал. 8 ГПК на сумата от 100 лева. Внесеният от ответника депозит за свидетел за призоваване на В. К. не е използван, доколкото свидетелят е бил доведен от затворническо общежитие „Казичене“ към Софийския централен затвор, т.е. не е изплащано възнаграждение на свидетеля за явяването му от внесения депозит.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от ЗК „****“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „****“ № 18, срещу „****“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „****“ № 89Б, осъдителен иск с правно основание чл. 411 КЗ за заплащане на сумата от **373,11** лева, представляваща неизплатен остатък от регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение за ПТП, настъпило на 05.06.2019г. на път П.86-6+200км между лек автомобил „БМВ“, рег. № ***, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника и лек автомобил „Рено Меган“, рег. № ***, застрахован по имуществена застраховка при ищцовото дружество - щета № 19110180007, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба- 12.03.2020г., до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА ЗК „****“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „****“ № 18, да заплати на „****“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „****“ № 89Б, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **100** лева, представляваща сторените по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчване на

препис от съдебния акт на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____